

Rolnicy zalesiają grunty rolne

Nadleśnictwo Jarocin przeprowadziło zimą szkolenia dla rolników, podczas których prezentowano Ośrodek Szkółkarsko-Nasienny oraz nowoczesny sprzęt do przygotowania gleby i pielęgnowania upraw.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 18 czerwca 2007 r. (Dziennik Ustaw nr 114 poz. 786) wprowadziło możliwość uzyskania wsparcia na zalesianie gruntów rolnych. Elementami finansowymi tegoż wsparcia są:

- jednorazowa zryczałtowana płatność rekompensująca zakup sadzonek, przygotowania gleby, sadzenia. Rolnik musi posiadać dowód (fakturę) zakupu sadzonek, nie ma obowiązku posiadania faktur za przygotowanie gleby i sadzenie. Orientacyjnie jest to kwota 4600 zł dla gatunków iglastych i 5200 zł dla gatunków liściastych,
- premia pielęgnacyjna (około 970 zł rocznie) płatna przez okres 5 lat,
- premia zalesieniowa (około 1600 zł rocznie) płatna przez 15 lat od chwili wykonania zalesienia,
- w przypadku grodzenia uprawy siatką, wypłacana jest jednorazowo kwota około 2590 zł/ha. Gdy uprawa jest zabezpieczana repelentami (środkami odstraszającymi zwierzyne), wypłacana jest kwota 190 zł/ha rocznie.

Kwoty dotacji są uzależnione od kursu euro, dlatego te podane powyżej należy traktować orientacyjnie.

Pomoc może otrzymać rolnik, który został wpisany

do ewidencji producentów rolnych, uzyskujący minimum 20% swoich dochodów (w poprzednim roku, w którym składa wniosek o dotację) z działalności rolniczej. Dotacja może być przyznana rolnikowi do powierzchni nie większej niż 20 hektarów. Minimalna powierzchnia przeznaczona do zalesienia to 0,50 ha, minimalna szerokość zalesianego gruntu to 20 metrów, jeśli grunty zalesiane nie graniczą z lasem. Jeżeli graniczą z lasem jakiegokolwiek własności, nie ma określonej minimalnej szerokości. Zalesiać można grunty zapisane w ewidencji jako grunty orne lub sady, bez względu na klasę gleby. Nie można zalesiać gruntów zaklasyfikowanych jako łąki.

Przed złożeniem wniosku do ARiMR o wsparcie finansowe, dla projektowanych do zalesienia gruntów musi być opracowany plan zalesienia. Plan zalesienia opracowuje Nadleśnictwo. Rolnik składa pisemny wniosek o opracowanie planu, przedstawiając następujące dokumenty:

- zaświadczenie z gminy o przeznaczeniu w planie przestrzennego zagospodarowania gminy działek do zalesienia lub, jeśli planu nie ma, o niesprzeczności ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodaro-

wania przestrzennego,

- wypis z ewidencji gruntów dla planowanych do zalesienia działek,
- kopię mapy ewidencyjnej. **Uwaga:** jeśli rolnik planuje zalesienie części jednej działki to na mapie ewidencyjnej uprawniony geodeta musi wskazać obszar przeznaczony do zalesienia,

- jeśli grunty są położone w obszarze Natura 2000, to gmina nie powinna wydać zaświadczenia o przeznaczeniu gruntów do zalesień, jednak ostatecznie ARiMR rozstrzyga czy grunty mogą być zalesiane.

Wniosek o sporządzenie planu zalesienia do Nadleśnictwa można składać przez cały rok, natomiast w tym roku ARiMR zmieniła termin składania wniosków o dotację. Od 1 sierpnia (a nie od czerwca) do 30 września można składać wnioski o dopłaty. Otrzymywane dotacje przechodzą na spadkobierców oraz na rolników uzyskujących akt własności w wyniku darowizny lub umowy kupna - sprzedaży. Gruntu zalesionego nie można wydźwierać.

W latach 2007-2008 na terenie gmin powiatu jarońskiego w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich zalesiono u 13 właścicieli 50,75 ha gruntów rolnych.

Ciekawostką niech będzie fakt, że w pozostałych powiatach zasięgu terytorialnego Nadleśnictwa Jarocin, czyli w części powiatów średzkiego, wrzesińskiego, krotoszyńskiego i śremskiego w tym samym okresie u jednego właściciela zalesiono tylko 1 ha gruntów.

Nasze Nadleśnictwo służy pomocą w zakresie szeroko rozumianego doradztwa fachowego związanego z aspektami zalesienia oraz prowadzenia prawidłowej gospodarki leśnej na zalesionych powierzchniach. Nasz nowoczesny Ośrodek Szkółkarsko-Nasienny w pełni zabezpiecza materiał sadzeniowy niezbędny do wykonania nasadzeń. Radzimy także rolnikom, aby do przygotowania gleby oraz do sadzenia korzystali z profesjonalnych firm, tzw. Zakładów Usług Leśnych. Zapewni to prawidłowe, zgodne z zasadami sztuki leśnej wykonanie zalesienia. Często rolnicy chcą się zdecydować na sadzenie „własnymi siłami” (rodzina, sąsiedzi). Przynosi to złe skutki, nie gwarantuje prawidłowej udatności uprawy, niezbędnej do otrzymania dotacji. Pozorna oszczędność może zmienić się w straty po wstrzymaniu lub całkowitym pozbawieniu przez ARiMR płatności.

Opracował JAN BARTCZAK

Wypadki z udziałem zwierząt leśnych

Zwierzyna leśna na drogach

W związku z powtarzającymi się w ostatnim czasie zgłoszeniami do nadleśnictwa o kolizjach z dziko żyjącą zwierzyną leśną, postanowiliśmy przypomnieć Czytelnikom zasady postępowania po tego typu wypadkach oraz wskazać osoby odpowiedzialne za ewentualne uprzątnięcie martwej zwierzyny z pasa drogowego.

Coraz większa liczba pojazdów poruszających się po naszych drogach oraz ich wzrastająca prędkość, zagrożająca się sieć szlaków komunikacyjnych przy jednoczesnym zmniejszaniu naturalnych ostoj zwierząt powodują, że kolizje z sarnami, dzikami czy jeleniami nie należą do rzadkości. Oprócz tego, że zdarzenie takie powoduje realne zagrożenie dla zdrowia i życia uczestników wypadku, to także z reguły przynosi wymierne straty w postaci uszkodzonego auta. Wiele osób w takiej sytuacji zwraca się do Nadleśnictwa po pierwsze w sprawie zorientowania się o możliwości uzyskania odszkodowania za uszkodzone mienie, po drugie w celu uprzątnięcia rannego lub martwego zwierzęcia. Jeśli chodzi o odszkodowanie za rozbite auto, to niestety praktycznie jedyną możliwość jego uzyskania daje ubezpieczenie autocasco. Ponieważ obwody łowieckie dzierżawione są kołom łowieckim, a zwierzyna w stanie wolnym należy do Skarbu Państwa, to właśnie koła łowieckie odpowiadają za ewentualne szkody powodowane przez zwierzynę łowną. Jednak według ustawy Prawo łowieckie, za takie szkody uważa się te, które powstały przy wykonywaniu polowania oraz wyrządzone w uprawach i polach rolnych. Dlatego, aby domagać się od koła łowieckiego odszkodowania, należy udowodnić, że przyczyną kolizji było np. wtargnięcie na drogę w trakcie polowania zwierzę postrzelone lub pędzonej naganką. Większość dróg przebiegających przez tereny leśne jest oznaczonych znakami ostrzegającymi przed niebezpieczeństwem wynikającym z faktu pojawiania się na nich zwierząt leśnych. Jedyną radą dla każdego z kierowców jest zachowanie na drodze szczególnej ostrożności i zasady ograniczonego zaufania podczas jazdy szosą w terenie

zalesionym oraz zwracanie uwagi na wszystko, co dzieje się nie tylko na drodze, ale także w jej najbliższym sąsiedztwie.

Inaczej wygląda sprawa w przypadku, gdy droga, którą się poruszaliśmy, nie była odpowiednio oznakowana. Jeżeli na drodze nie było znaku „Uwaga, zwierzęta leśne” mamy prawo dochodzić odszkodowania od zarządcy drogi. Musimy udowodnić, że wiedział o konieczności ustawienia takiego znaku, a to niestety jest proces żmudny i długotrwały.

Jeśli dojdzie jednak do zdarzenia z udziałem zwierzyny leśnej, najczęściej to ona właśnie ponosi największe konsekwencje, czyli nie przeżywa lub jest mocno okaleczona. Także wtedy do pracowników Lasów Państwowych zgłaszają się kierowcy lub osoby przypadkowe z żądaniem uprzątnięcia martwej sarny czy dzika. Tymczasem, jeżeli zwierzę leży w pasie drogowym (jezdni, rów) obowiązek organizacji jego usunięcia ciąży na właścicielu lub zarządcy drogi. Kiedy padła zwierzyna znajduje się w lesie, jej uprzątnięciem zajmuje się koło łowieckie, natomiast w przypadku gdy leży poza terenem drogi i lasu winna być usuwana przez urząd gminy właściwy dla danego obszaru. Wymienione wyżej instytucje powinny mieć spisane porozumienie z firmą trudniącą się odbiorem i utylizacją padłych zwierząt.

Jak widzimy, błędne jest przekonanie, że obowiązek usunięcia martwej zwierzyny z drogi publicznej ciąży na Lasach Państwowych. Leśnicy nie tylko nie są upoważnieni do tego typu działań, ale nawet nie mogą zrobić tego osobiście, gdyż nie posiadają wymaganych uprawnień. Ponieważ ze względu na bezpieczeństwo ruchu oraz bezpieczeństwo sanitarne padła zwierzyna powinna być jak najszybciej usunięta, najlepiej o zaistnieniu zdarzenia poinformować policję.

Opracował RAFAŁ BIERNACIK